

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

De Peccato Originis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

si fiat remissio in hac vita propter Filium mediatorem. DAM-
NVS etiam furores Marcionis, Manichæorum, & similes pugna-
nt cum vero consensu Ecclesiæ Dei in hac tota quæstione.

DE PECCATO
ORIGINIS.

DE peccato originis perspicue etiam affirmamus, nos retinere
consensum veræ Ecclesiæ Dei, inde vsq; à primis Patribus, Pro-
phetis, Apollolis, & ab Apostolorum discipulis, vsq; ad Augustinum
& deinceps traditum: & expresse damnamus Pelagium, & omnes qui
similia deliramenta Pelagianorum in Ecclesiam sparserunt. Ac di-
cimus omnes homines post lapsum primorum parentum, qui nascun-
tur ex commitione maris & feminae, nascentes secum asserre
peccatum originis, sicut Paulus inquit Roman. 5. Per vnum homi-
nem peccatum intrauit in mundum, & per peccatum mors: & Ephes.
2. Eramus natura filij iræ, sicut & ceteri.

Nunc nobis
displicet definitio vstata, dextre intellecta: Peccatum originis est
carentia iusticiæ debitæ inesse: quia iusticia originalis,
non tantum fuit acceptatio generis humani coram Deo, sed etiam
in ipsa natura hominum lux in mente, quæ firmiter assentiri verbo
Dei poterat: & conuersio voluntatis ad Deum, & obedientia cor-
dis congruens cum iudicio legis Dei, quæ menti insita erat. Ac suis-
set homo templum Dei, vt antea dictum est.

Hæc omnia
complexam esse iusticiam originis, potest ex hoc dicto intelligi: Ho-
mo conditus est ad imaginem & similitudinem Dei, quod interpre-
tatur Paulus, inquit: Induite nouum hominem, qui secundum
Deum creatus est in iusticia & sanctitate vera: vbi certe intelligit
sanctitatem veram, omnes virtutes fulgentes in natura nostra diuini-
tus, non arte ascitas, aut disciplina comparatas: vt nunc vmbra
virtutum qualescunq; sunt in hominibus ascitæ, quia tunc Deus ha-
bitans in homine rexisset eum. Cum autem consideratur, quid si-
gnificet iusticia originalis, deinde minus obscura est opposita pri-
uatio.

Est itaq; PECCATVM ORIGINIS, & propter
lapsum primorum parentum, & propter hanc deprauationem quæ
lapsum secuta est, nascentes reos esse iræ Dei, & dignos æterna dam-
natione, nisi fiat remissio propter mediatorem. Et hæc deprauatio
est, carere iam luce Dei, seu præsentia Dei, quæ in nobis fulsisset: &
est auersio voluntatis nostræ à Deo, & contumacia cordis repugnans
legi mentis, vt Paulus loquitur: & hominem non esse templum Dei,
sed miseram massam, sine Deo, & sine iusticia. Hæc defectus,
& hæc totam deprauationem, dicimus esse peccatum, non tantum

pœnam peccati, & rem indifferentem: sicut multi Sententiarij dicunt, hæc mala tantum pœnam esse, & rem indifferentem: & non peccatum: & extenuant malum originis, & fingunt poltea, homines posse legi Dei satisfacere, & propria legis impletione iustos esse.

VITANDAE sunt in Ecclesia ambiguitates. Ideo exprimitur nominamus hæc mala deprauationem, quæ sæpe nominatur ab aliquis scriptoribus mala concupiscentia.

DISCERNI VITANDAS appetitiones in natura conditas, à confusione ordinis, quæ per lapsum accessit, sicut Jerem. 17. dicitur: Præuam est cor hominis, & Paulus inquit, Sensus carnis inimicitia est aduersus Deum. Hanc malam concupiscentiam dicimus esse peccatum: & affirmamus in totam doctrinam de peccato, sicut in Ecclesijs nostris proponitur declaratur, perpetuum esse veræ Ecclesiæ Dei consensum.

DE REMISSIONE PECCATORVM,
ET DE IUSTIFICATIONE.

DICTVM est supra, has controuersias pertinere ad explationem duorum articulorum Symboli: Credo remissionem peccatorum, & Credo Ecclesiam sanctam catholicam. Nec de rebus necessarijs, aut leuibus dicimus. Maxime necessarium est, in Ecclesia recte proponi doctrinam de peccato, & intelligi, quid sit peccatum, & conspici discrimen, inter iudicia politica & iudicium Dei.

CVM autem non recte ostendant aduersarij, quid sit peccatum, ut iam dictum est, confirmant malam securitatem in hominibus, & multas falsas opiniones. Postea etiam quid est tristitia, quæ hoc summum beneficium, remissionem peccatorum, & liberationem à morte æterna, vel obscurare, vel ignorare? Cumque nec discrimen inter Ecclesiam & alios homines, extincta luce de gratuita remissione peccatorum propter filium, & de hinc qua remissionem accipere oportet, nec consolatio alia sit, retrahens nos ex morte æterna, non inuocatio vera sine hac consolatione fieri possit: & Deus ipse non præcepit addiri Filium, & custodiri Euangelium, quod est mirandum decretum prolatum ex arcano consilio diuinitatis, cum ignoraretur esset omnibus creaturis: maxime necessarium est, veram de remissione doctrinam retineri incorruptam.

SED omnibus gratias inde vsque à primis patribus, sparsæ sunt præstigiæ à diabolis, & veram doctrinam de filio Dei, præsertim in hoc articulo: quas tantum subinde refutauit Deus, excitatis rursus bonis doctoribus, ne hæreticus interiret Ecclesia. Ostenderunt Adam, Seth, Nohe, Sem, Abraham, Isaac, Iacob, Ioseph, & alij deinceps verum discrimen Ecclesiæ Dei, & aliorum hominum, & docuerunt Ecclesiæ traditam esse